

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΣΕ ΡΑΝΤΖΟ ἢ ΣΕ ΣΟΥΪΤΑ;

Στό υπέροχο βιβλίο του «Δῆμος ὄνειρων - Ἀναμνήσεις ἑνός χειρουργοῦ» (ἐκδ. Ἐπιστροφή, Ναύπλιο, σελ. 78) ὁ ὁμότιμος καθηγητής τῆς Χειρουργικῆς Γεώργιος Παπαγεωργίου ἀναφέρει ἕνα περιστατικό, πού συνέβη πρὶν ἀπὸ χρόνια στό νοσοκομεῖο «Εὐ-αγγελισμός»:

«Ἐνα βράδυ γενικῆς ἐφημερίας ἔφεραν ἕνα ζευγάρι νεαρῶν Σουηδῶν πού εἶχε χτυπήσει σέ τροχαῖο ἀτύχημα. Ὁ νεαρός δέν ἦταν χτυπημένος σοβαρά, ἀλλά ἔπρεπε νά νοσηλευθεῖ γιά παρακολούθησι. Ἡ συνοδός του δέν εἶχε κάτι σημαντικό καί ἔφυγε, ὅπως τό θεωροῦσε φυσικό μέ τή βορειοευρωπαϊκή της νοοτροπία, ἀφήνοντας τόν φίλο της στή φροντίδα τοῦ νοσοκομείου. Λόγω ἐφημερίας ὁ νεαρός μπῆκε σέ θάλαμο τρίτης θέσης μέ 9 κρεβάτια καί 2-3 φορεῖα. Ὅλη τή νύχτα υπέφερε καί δέν βολευόταν φυσικά στό φορεῖο. Οἱ συγγενεῖς τῶν ἄλλων ἀσθενῶν τοῦ ἔδειχναν τή συμπάθειά τους καί τόν φρόντιζαν προσφέροντάς του νερό ἢ καλώντας τίς ἀδελφές ἢ σφίγγοντάς του τό χέρι.

»Τό πρωί ἦρθε ἕνας ὑπάλληλος τῆς Σουηδικῆς Πρεσβείας καί συνεννοήθηκε νά μεταφερθεῖ ὁ νεαρός στήν πρώτη

θέσι, γιατί προφανῶς εἶχε καλή ἀσφαλιστική κάλυψη. Ὅταν ὁμως πῆγε ὁ νοσοκόμος μέ τόν ὑπάλληλο νά τόν μεταφέρει καί τοῦ ἐξήγησαν ὅτι θά πάει στή σουΐτα, ἐκεῖνος ἀρνήθηκε κατηγορηματικά λέγοντάς τους: «Θά μείνω ἐδῶ μέ τούς Ἕλληνες φίλους μου». Ἡ ζεστασιά τῶν ἀνθρώπων πού τοῦ συμπαραστάθηκαν ἀντιστάθμιζε κατά πολύ τήν πολυτέλεια τῆς νοσηλείας».

Τό ἐντυπωσιακό αὐτό γεγονός ἐπιβεβαιώνει τήν ἀλήθεια ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν διψάει τόσο γιά ὑλικά ἀγαθά καί ἀνέσεις ὅσο γιά ζεστή ἀνθρώπινη συμπεριφορά. Προτιμᾷ ἕνα θάλαμο μέ 9 κρεβάτια καί 3 ράντζα ἀπὸ τήν παγωνιά τῆς ἐρημιᾶς μιᾶς πολυτελοῦς σουΐτας. Διψάει γιά ζεστό βλέμμα, εἰλικρινῆ «καλημέρα», ἀνιδιοτελές χᾶδι, πρόθυμο αὐτί νά ἀκούσει μέ κατανόηση, ἐμπρακτική συμπαράστασι καί ὄχι ἀπλῶς οἶκτο στόν πόνο, καί γενικά, ἐγκάρδια συντροφία.

Χαρακτηριστικό εἶναι καί τό περιστατικό σέ κάποιον σοῦπερ-μάρκετ: Μιᾶς ἡλικιωμένης γυναίκας τῆς ἔπεσε τό πορτοφόλι καί δέν τό κατάλαβε. Κάποια νεώτερη τό σῆκωσε καί τῆς τό ἔδωσε πιάνοντάς την τρυφερά ἀπὸ τόν ὤμο. Τότε ἡ γερόντισσα τῆς εἶπε: «Σέ εὐχαριστῶ ὄχι τόσο γιά τό πορτοφόλι,

Η ΠΙΟ ΑΚΡΙΒΗ ΑΓΑΠΗ

Κατά τή διάρκεια τοῦ διωγμοῦ τῶν Ἀρμενίων ἀπό τοὺς Τούρκους, ἕνας φανατικός Τούρκος κατεδίωκε ἕνα νεαρό Ἀρμένιο μέ τήν ἀδελφή του. Κάποια στιγμή τοὺς ἔφθασε καί μέ τό μαχαίρι σκότωσε τόν νέο. Ἡ κοπέλλα στό μεταξύ κατόρθωσε νά διαφύγει.

Μετά ἀπό καιρό ἡ νέα αὐτή ἔγινε νοσοκόμα. Μιά μέρα στό νοσοκομεῖο πού ἐργαζόταν ἔφεραν ἕνα στρατιώτη βαριά τραυματισμένο. Στό πρόσωπό του δέν δυσκολεύτηκε νά ἀναγνωρίσει τόν φονιά τοῦ ἀδελφοῦ της. Ζήτησε δύναμη ἀπό Ἐκεῖνον, πού Πρῶτος εἶχε ζητήσει ἀπό τόν ἐπουράνιο Πατέρα Του νά συγχωρήσει τοὺς σταυρωτές Του καί ἄρχισε νά τόν περιποιεῖται μέ ὅλη τή δύναμη τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Ὁ ἄρρωστος ἀπό τίς πρῶτες μέρες παραξενεύτηκε μέ τήν ιδιαίτερη περιποίηση τῆς νοσοκόμας· δέν βάσταξε λοιπόν, καί μία μέρα τή ρώτησε:

-Ἀδελφή, ἡ ιδιαίτερη φροντίδα σας γιά μένα μέ συγχινεῖ. Σέ τί ὀφείλεται;

Ἡ χριστιανή νοσοκόμα, ἀντί ἄλλης ἀπαντήσεως, τοῦ ἔδειξε τήν Καινή της Διαθήκη, ἀπό τήν ὁποία καί ἄρχισε νά τοῦ διαβάζει. Ὅταν ἔφθασε στό «ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς σας, εὐεργετεῖτε αὐτούς πού σᾶς μισοῦν» (Ματθ. 5, 44), ὁ ἄρρωστος τή διέκοψε.

-Ἀδελφή, αὐτό εἶναι ἀδύνατο. Ἐχετε ἐσεῖς κάποιον πού νά μπόρεσε νά τό κάμει αὐτό;

-Πρῶτα ὁ Χριστός πάνω στό σταυρό, ἀπάντησε ἡ νοσοκόμα. Καί μετά, μέ τή δύναμη Ἐκεῖνου ἡ ἀδελφή ἑνός σκοτωμένου τό ἔκαμε στόν φονιά τοῦ ἀδελφοῦ της!

Ἴδου τά κατορθώματα τῆς εὐαγγελικῆς, ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης, ἀκόμη καί ἀπό τοὺς πιό ἀπλούς ἀλλά ζηλωτές χριστιανούς!

Ὁ τρόπος πού θά πετύχουμε ἀπό τόν Οὐράνιο Πατέρα τήν ἄφεση τῶν κριμάτων μας εἶναι νά συγχωροῦμε αὐτούς πού μᾶς ἔφταξαν, μᾶς ζημίωσαν, μᾶς πίκραναν καί μᾶς πρόσβαλαν. Πόσες φορές; Ὁ Χριστός δέν βάζει ὄρια. Ἀπαντώντας στόν Πέτρο ἄν φτάνει νά συγχωροῦμε μέχρι 7 φορές, τοῦ δήλωσε «70 φορές τό 7» γιά νά δείξει ὅτι ἡ πηγὴ τῆς συγγνώμης δέν πρέπει νά στερεῦει ποτέ. Ὅφείλει νά εἶναι μόνιμη διάθεση, ἀδιά-

ὅσο γιά τό χέρι σου πού ἔνωσα στόν ὄμο μου!» Ποιός ξέρει πόσον καιρό εἶχε νά νιώσει τέτοιο ἄγγιγμα!

Δέν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις, πού ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης, ὄχι ἀπλῶς ἀνακούφισε τόν πόνο «νοσοσύντων, καμνόντων καί αἰχμαλώτων» ἀλλά καί ἀνάστησε κυριολεκτικά «ἐν σκιᾷ θανάτου καθημένους» ἀνθρώπους ὀδηγώντας τους στό φῶς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Ὁ Μέγας Παχώμιος, ἐνῶ ἦταν υἱός εἰδωλολατρῶν, ἄρχισε νά ἀναζητεῖ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ παρακινημένος ἀπό τή φιλόξενη προσφορά τροφῆς ἐκ

μέρους Χριστιανῶν τῆς Αἰγύπτου, ὅταν ἦταν νεοσύλλεκτος στρατιώτης. Παρόμοια καί ἕνας γεμάτος ἀγάπη χαιρετισμός τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ἔκανε ἕνα ἱερέα τῶν εἰδώλων, νά ζητήσει νά γίνεῖ ὄχι μόνο Χριστιανός ἀλλά καί μοναχός!

Τό φῶς καί ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἀκτινοβολοῦν ἀκόμη καί ἀπό τίς θεωρούμενες «λεπτομέρειες» τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, πού ἀγαπώντας τόν Σταυρό Του ἔμαθαν νά ἀγαποῦν ἀληθινά.

Ἀρχιμ. Β. Α.

ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙΣ ΑΓΙΟΣ;

 τήν Ἁγία Γραφή διαβάζουμε: «Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι».

Τό «ἅγιοι γίνεσθε», δέν σημαίνει στατικότητα ἀλλά κίνηση, τρέξιμο. Τρέξιμο κάθε στιγμή. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπευθύνεται στόν καθένα ἀπό μᾶς. Μπορούμε ὅμως ὅλοι νά γίνουμε ἅγιοι;

«Αἰώνας τῶν φώτων» προφανῶς εἶναι καί ὁ 21ος αἰώνας, κυρίως λόγω τῆς ἐκρηκτικῆς ἀνάπτυξης ἐπιστήμης καί τεχνολογίας. Καί πολλοί, ὡς «φωταδιστές», θεωροῦν παρωχημένη τήν λέξη «ἅγιος». Ἅγιοι ἐγίνοντο τά παλιότερα χρόνια. Θεωροῦμε τούς ἁγίους κάτι «ἔξω» ἀπό μᾶς. Κάτι διαφορετικό. Λές καί δέν τούς γέννησε καί αὐτούς μάννα. Πάντως δέν ἦταν οὔτε ἀπό ἀτσάλι, οὔτε ἀπό σίδερο. Ἦσαν «ὁμοιοπαθεῖς» μέ μᾶς.

Πολλοί ἄνθρωποι ἐζήσαν ἀπό κοντά καί συνομίλησαν καί μέ τόν ἅγιο Παῖσιο, καί μέ τόν ἅγιο Πορφύριο καί μέ τόν ἅγιο Ἰάκωβο, τρεῖς συγχρόνους ἁγίους. Ὅποτε βεβαιώνεται ὅτι ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ «ἅγιοι γίνεσθε» ἔχει διαχρονική ἀξία.

Μάλιστα «ὁ Θεός ὁ ἅγιος» εἶναι «ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος». Ξεκουράζεται καί ἀναπαύεται στούς ἁγίους Του. Ὅχι πῶς ὁ Θεός ἔχει ἀνάγκη γιά ξεκούραση ἀλλά ἡ φράση δείχνει τήν εὐαρέσκεια τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἁγίους του. Στούς βίους τῶν ἁγίων φαίνεται πόσο καί ἐκείνοι ἦσαν σάν ἐμᾶς, μέ μιά ὅμως εἰδοποιό διαφορά: Εἶχαν

κοπή προθυμία μας, προσφορά καί πράξη ἀγάπης. Μόνο ἔτσι θά νικάμε τό θηρίο τοῦ ἐγωῖσμοῦ μας, πού ξεσηκώνεται καί ζητᾶ ἐκδίκηση.

Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός μᾶς διδάσκει: «Ὅπως λίγο προζύμι ἔχει τή δύναμη νά φουσκώνει τό ζυμάρι, ἔτσι καί λίγη ἔχθρα ὅλα τά χαλαίει καί τά κάνει φαρμάκι τοῦ διαβόλου. Ἀλλά καί ὅπως μιά σπίθα καίει ἕνα σωρό φρύγανα, ἔτσι καί ἡ συγχώρηση τά καίει καί τά διαλύει ὅλα».

τό φρόνημά τους προσηλωμένο ἀποκλειστικά στόν Κύριο τῆς Δόξης.

Ἐνα μετόχι τῆς Νέας Μονῆς Χίου εἶναι ἀφιερωμένο σέ πέντε ἁγίους: Εὐστράτιο, Αὐξέντιο, Εὐγένιο, Μαρδάριο καί Ὁρέστη. Ἡ ἑορτή τους εἶναι στίς 13 Δεκεμβρίου.

Κάποιο χειμωνιάτικο βράδυ, ἡμέρα τῆς μνήμης τους, τό μετόχι ἀποκλείστηκε ἀπό τά χιόνια. Ἔτσι, ὁ ἱερέας πού ἦταν ἐκεῖ ἄρχισε τήν ἀκολουθία μόνος του. Ὅμως, μετὰ ἀπό λίγο εἶδε πέντε ἐπισκέπτες νά μπαίνουν στόν ναό. Ἐκπληκτος, στά πρόσωπά τους ἀναγνώρισε τούς πέντε μάρτυρες ἀπό τήν εἰκόνα τους! Δύο πήγαν στό δεξιό ψαλτήρι, δύο στό ἀριστερό καί ὁ πέμπτος βοηθοῦσε. Πρῖν ἀπό τήν Θεία Κοινωνία συνηθίζεται νά διαβάζεται ὁ βίος τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας. Τόν διάβασε ὁ ἅγιος Ὁρέστης καί ἔφτασε ἐκεῖ πού γράφεται ὅτι ὁ ἅγιος Ὁρέστης μπροστά στό ἐπικείμενο φρικτό βασανιστήριο **ἐδειλίασε**. Ὅμως δέν διάβασε τό «ἐδειλίασε», ἀλλά **ἐμειδίασε**. Ντράπηκε νά διαβάσει ὅτι ἐδειλίασε.

Ἦταν ἔνδοξος μάρτυρας στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καί ὅμως ντρεπόταν γιά αὐτό πού σάν ἄνθρωπος σκέφτηκε, ἂν καί τό ξεπέρασε καί τελικά δοξάσθηκε διά τοῦ μαρτυρίου του.

Ἡ ντροπή του εἶναι ἁγία ντροπή καί παράδειγμα γιά μᾶς. Νά ντρεπόμαστε, λοιπόν, ὅταν σχεδόν καθόλου, πολλές φορές, δέν φροντίζουμε τό φρόνημά μας νά εἶναι σύμφωνο μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Π.Α.

Ὅφειλουμε φυσικά νά προστατεύουμε τή ζωή, τήν τιμή καί τήν περιουσία μας χωρίς νά ἔχουμε μῖσος καί κακία γιά κανένα: ὅπως συμβαίνει ὅταν φυλαγόμαστε ἀπό τά στοιχεῖα τῆς φύσης - βροχή, κρύο, ζέστη - χωρίς, βέβαια, νά τά μισοῦμε. Νά ἀγαπᾶμε, λοιπόν, καί νά πλησιάζουμε τόν κάθε ἄνθρωπο μέ ταπείνωση. Γιά νά ἀνθίσει ἡ συγγνώμη πού εἶναι ἡ προϋπόθεση γιά τή δική μας συγχώρηση ἀπό τό Θεό.

Ἀρχιμ. Ἰ.Ν

ΑΝΟΙΧΤΟΜΥΑΛΟΣ

Κάνοντας μία τομή στην σημερινή κοινωνία, βλέπουμε πώς αυτό που έχει την μεγαλύτερη πέραση και έλκύει τό ενδιαφέρον των περισσοτέρων είναι ή καυχρησιολογία μερικῶν, ὅτι τάχα είναι ἄνθρωποι μέ «άνοιχτό» μυαλό. Βέβαια, τό μόνο πού τελικά κατορθώνουν νά δείξουν είναι τό αντίθετο: ὅτι είναι ἄνθρωποι «στενόμυαλοι».

Ἀλήθεια, ποιανού δέν τοῦ ἀρέσει νά τοῦ τό λένε ὅτι είναι ἄνθρωπος ἀνοιχτόμυαλος, ἄνθρωπος μέ εὐρείς ὀρίζοντες;

Τό ἀνοιχτό μυαλό, βέβαια, είναι κάτι τό ἀξιολήγευτο καί ἀξιεπαινο· γιατί ἀνοίγει δρόμους, διευρύνει τούς ὀρίζοντες καί μέ τιμόνι τήν ἐλπίδα χαράσσει συγκεκριμένο προορισμό.

Ἐκείνοι πού καυχῶνται ἀπλά καί μόνο ὅτι είναι ἄνθρωποι ἀνοιχτόμυαλοι, είναι ἐκείνοι πού ἀγαποῦν μέν τήν ἀλήθεια φαινομενικά, μά στην πραγματικότητα οὔτε πού τήν ἐπιθυμοῦν, οὔτε πού τήν κάνουν ζήτημα ἐπιδιώξής τους. Καί φυσικά, οὔτε τήν βρίσκουν ποτέ! Τούς ἀρέσει τό κυνήγι, ἀλλ' ὄχι καί τό θήραμα! Θαυμάζουν τά ἀχνάρια τῆς ἀλήθειας, ἀλλά δέν τούς ἐνδιαφέρει νά τήν συναντήσουν. Καί ἔτσι, ἀφήνουν τήν ζωή τους νά κυλάει μέσα σέ ἀμέτρητες ἀνούσιες συζητήσεις γιά τήν «διεύρυνση τοῦ ὀρίζοντα», χωρίς ὅμως ποτέ νά ἀξιῶνται νά ἀτενίσουν τόν ἥλιο!

Ἡ ἀνακάλυψη τῆς ἀλήθειας, γιά μερικούς ἴσως νά ἀποτελεῖ πρᾶγμα πολύ δυσᾶρεστο καί ἐνοχλητικό. Π.χ. νά ξυπνήσεις τό βράδυ καί νά διαπιστώσεις ὅτι στην πραγματικότητα εἶσαι ἀπλά ἕνας ἐγώισταρος! Σάν ἐπακόλουθό της, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος τήν βρεῖ, ή ἀλήθεια ἀποτελεῖ μεγάλη εὐθύνη. Πρῶτα ἀπέναντι τῆς ἰδίας καί ἔπειτα ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἄν βέβαια

ἔχουμε τήν ἐλάχιστη εἰλικρίνεια. Καί ἀκριβῶς γιά αὐτό τό λόγο, πολλοί είναι ἐκείνοι πού τήν ὑποδέχονται μέ χέρια ἀνοιχτά, ἀλλά ἐλάχιστοι τήν ἀγκαλιάζουν.

Γιατί, ἄραγε; Προφανῶς, ἐπειδή ὁ ἄνθρωπος πού σκέφτεται σοβαρά καί θέλει νά τήν ἀσπαστεῖ καί νά τήν ἔχει ὀδηγό στην ζωή του, ἔχει νά «πληρώσει» ἕνα τίμημα· ἕνα διπλό «κόστος»:

- τήν ἀπομόνωσή του ἀπό τόν σύγχρονο κόσμο, ὅταν αὐτός ἀντιτίθεται στην Ἀλήθεια·
- τήν συνέπεια πού ὀφείλει νά δείξει μπροστά στίς ὑψηλές ἀπαιτήσεις της.

Μπροστά σ' αὐτήν τήν θυσία, πολλοί ἄνθρωποι κατανοῦν δισταχτικοί καί δειλοί, ἄν μή καί ἐλεεινοί.

Μπορεῖ κάποιος νά ρωτήσει:

- Καί γιατί νά μάθω τήν ἀλήθεια; Ποῦ θά μέ ὀδηγήσει; Σέ τί θά μέ ὀφελήσει;

Λέει ή Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός: «Μάθετε τήν Ἀλήθεια (πού είναι ὁ Χριστός ὁ ἴδιος) καί ή Ἀλήθεια θά σᾶς ἐλευθερώσει· γιατί, τότε μόνο θά εἶστε πραγματικά ἐλεύθεροι».

Ἐλεύθεροι ἀπό τίς λάθος ἀντιλήψεις, θεωρίες, φιλοσοφίες, ιδεολογίες, συναισθήματα, λόγια, ἔργα.

Ἄρχιμ. Α.Μ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Ἄρχιμ. Νίκων Κουτσιδης* ΤΗΛ. 2682051161

ΙΟΥΛΙΟΣ 2018* Ἄρ. Φύλλου 420* Ἔτος ΛΗ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

